Ч. 62 (11.315). Львів, неділя 18. березня 1928. Opłata pocztowa zapłacona ryczałtem. Рік XLVI.

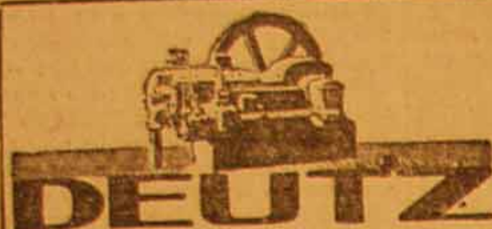
ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10. II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леї, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

МОТОРИ — Diesla без компресора, газові, бензинові і т. д. моторові, льокомотиви, льокомобілі, помпи, компресори, дорогові вальці і т. п. як також фабрикати ф-ми Humboldt, Köln a/R

заступництво „DEUTZ-HUMBOLDT" інж. Альойз Шахерль ЛЬВІВ Романовича 1/А Телефон 6—72.

Причини економічної кризи в ССРС.

Щукаючи за причинами теперішньої тяжкої економічної кризи в С. Р. С. Р., ми находимо одну одиноку і найбільшу причину: більшовизм. Не будь більшовицької форми влади і більшовицьких методів господарювання в Росії і на Україні, не булоб там таких фактів, в Европі вже давно забутих, як: хвости біля харчевих крамниць, недостача середників поживи на ринках, тривога за будуччину, накопичування припасів і т. п. С. Р. С. Р. вже переживав раз таку кризу після війни, в 1923 р. Це був час страшного голоду, про який раньше доносили хіба забуті хроніки темного середновіччя. Люди пухли і гинули від голоду, ба навіть, на подобу диких звірят їли одні других. Ось яким прогресом виявив себе тоді, рівняючи з відсталим, мовляв, капіталізмом — на ділі більшовизм! Так теж і на ділі мав виглядати цей рай, яким більшовики хотіли вщасливити людство!...

Але більшовики тоді боронили себе замітом, що біля неврожаїв — причиною голоду в С. Р. С. Р. і на Україні була довга громадянська війна та викликане нею знищення російської области, а також бльокада більшовицької держави зах. европейським і американським капіталістичним світом. Без сумніву, деяка частина правди в цій обороні більшовиків була за ними. Хоча переживаюча подібну важку економічну скруту Зах. Европа, ця, на думку більшовиків, відстала і пережита З. Европа — дала собі раду зі своїми тодішними матеріяльними невзгодинами, ба навіть в економічному розвиткові сильно пішла вперід! Чому цього не доконали більшовики і навпаки довели країну до примітивного стану...?

Та вже коли й погодитися з більшовицьким оправдуванням їх політики в минулому, то деж знайти такі аргументи тепер, коли ми, слава Богу, вже дожили 1928 року і маємо за собою 10 літ мира...? Чи більшовикам хто боронив здійснювати їх пляни? Адже більшовики є виключними і всевладними панами в нутрі краю! Не мають жадної опозиції ані жадної ворожої агітації проти себе; цілком інакше як всі т. зв. буржуазні держави, котрі мусять рахуватися з більш-менш легальною підпольною революційною роботою більшовиків. Мали отже більшовики аж надто багато часу і спромоги реально показати, як виглядає голошений ними комуністичний рай на землі? Тепер вже ніхто не може твердити, що більшовиків бльокують, що кидають їм смолоскип громадянської війни в нутро краю, бо всім відомо, що нема ні одної, буквально ні одної держави на земській кулі, яка не хотілаб бути в економічних взаєминах зі С. Р. С. Р. Звідки отже ці важкі признаки господарської кризи, які в загальних чертах були змальовані у вчорашній статті?

Більшовики кажуть: мужик не дає збіжа. І кажуть правду. Чого мужикові все і все давати себе живцем обдирати зі шкури? В році 1913 ціле рільниче населення Росії мало 2708 міліонів золотих рублів доходу. Сьогодня воно має, по більшовицьким даним, тільки 1932 міліонів зол. рублів або майже на міліярд зол. рублів менше доходу. Так само дохід з продажі рільничих продуктів у селян впав з 36.4 проц. передвоєнних на 29 проц. теперішніх. Ціни за само збіже, правда, тепер майже такі самі як в передвоєнних літах. Але зате впали на 60—70 прц. ціни за інші рільничі продукти. Одночасно релятивно і абсолютно зросли ціни за промислові продукти. А знаємо, що майже увесь промисл зісоціялізований і находиться в руках держави. На підставі обчислень статистичного відділу Госпляну, загальний індекс цін на промислові товарі дав в минулому році 2.2, а на рільничі продукти 1.46. Таким чином виникла ріжниця між одним і другим індексом на 0.74 і це є ці славні „ножиці", про котрі стільки мови в більшовицькій пресі. Рахуючи на гроші — „ножиці" дали в минулому році понад 900 міліонів зол. рублів, котрі за пустодурно селянство заплатило державі за всілякі промислові продукти. Це є контрибуція, гарач, плачені селянством за маняцькі більшовицькі експерименти. Чи можна дивуватися, що селянам нарешті не стає терпцю?

Взагалі, економічне положення в нутрі С. Р. С. Р. є незвичайно складне і не характеризується одним якимсь симптомом. Але головні черти розвитку були ось які:

В хвилину вибуху революції найбільш палючим для Росії питанням було **земельне питання.** Жадна з попередніх земельних реформ, а було їх починаючи від 1861 р. більше, не вспіла була вирішити цього питання. Селянин, пригнічений напів-февдальним, цілком відсталим земельним устроєм — стихійно, сліпо, дико й неудержимо мріяв про землю та прагнув її. Аж прийшла світова війна. Міліони селян, вбраних в салдатські шинелі, опинилося на фронті. І інстиктовно при кінці війни, після вибуху революції почули, що **тепер** або **ніколи** наступив мент, в якім вони можуть здійснити своє бажання. Ленін найглибше відчув цю народню стихію. Тому він без вагання кинув селянству клич: „Земля наша", і селянство лавою пішло за ним. Таким чином більшовики селянську стихію, як розбурхану ріку, спрямували на лотоки своєї політики. Зробили селянство союзником в їх боротьбі в їх соціяльнореформаторських замислах. Зневтралізували його. І добули таким чином свободу рухів для повного опанування нервових центрів держави: столиці і міст. Для жорстокого і безоглядного порахунку з усіма представниками старого режиму.

Отже тепер ми бачимо, що одним із основних результатів російської та української революції є остаточне вирішення питання про т. зв. чорний переділ, про вивласнення поміщицьких земель в користь селянства. Ця земля вже опинилася в руках російського та українського селянства і жадна людська сила не зможе цього фактичного стану перемінити. Тим самим рос. революція навіки засипала отсе передвоєнне джерело до-революційного „народницького" селянського „соціялізму", з якого політичну силу черпали російські (а за ними і наші) есери і взагалі весь російський соціялізм. З революції російське і українське селянство виходить багато більш „европейським" і по свойому соціяльно-економічному укладові і по своїй психольогії, чим це було до війни.

Сьогодня російське й українське селянство по суті вже задоволене і нічого більше не бажає, як тільки створення таких політично-державних умов, які далиб йому спромогу вповні використати його соціяльно-економічні, революційні досягнення. Суті справи зовсім не міняє факт, що земля в С. Р. С. Р. правно не є власністю селянства і належить до держави. А держава тільки дає поодинокі більші або менші земельні наділи в **уживання** селянам. Бо ми з досвіду знаємо, що для селянина все найважніщий є факт **посідання й уживання** землі а не номінальна власність. Також рішаючим є факт **способу оброблювання** землі, себто: чи цей спосіб є **індивідуальний чи колективний?** Американські і канадійські фармері, котрі одержують земельні наділи від держави або залізнодорожніх компаній в наєм-поліття на 99 або й 999 літ та через те номінально не є власниками цих наділів, зовсім не можуть бути зачислені до комуністів. Бо рішаючим є факт індивідуального посідання і індивідуального уживання тієї землі ними. І таке саме є з російським і українським селянином в С. Р. С. Р. Тільки дуже нечисленні і по стані загосподарювання гідні найбільшого жалю земельні наділи є там оброблювані коллективним, комуністичним способом. Це т. зв. совхоз'и або рад-госп'и. Але подавляюча більшість земельних наділів находиться в С. Р. С. Р. в руках селян як індивідуальних посідачів-ужитковців і то, як ми знаємо, зовсім не в руках бідняків, а в малій кількости в руках середняків. Найбільша частина земельних наділів находиться в руках т. зв. кулаків, бо тільки вони дають більшовицькій владі гарантію постачання найбільшої кількости необхідного для експорту збіжа. Саме Сталін повів свого часу курс політики на кулака, якому дозволено навіть перебирати наділи від бідняка і середняка, що не всилі дати собі ради зі землею, а також horribile dictu дозволено кулакові при праці користуватися наймитами. Правда, тепер Сталін під впливом аргументів зліквідованої опозиції хоче знищити кулака, але тому протиставляється Калінін і Риков.

Фактично отже С. Р. С. Р. тепер країна типічно селянська, дрібнобуржуазна і при більшовиках ніколи іншою не стане. Під політичним оглядом вона прагне влади, яка забезпечилаб за селянством його досягнення і була по змозі найсильніша, (так, як слаба влада не булаб всилі удержати необхідного внутрішнього ладу), а одночасно — далаб країні можливість як найширшого економічного розвитку, розвитку всіх її продукційних сил і економічної свободи, та зрівнала рівень цін за промислові продукти, без чого селянство є фактично безоглядним і цинічним способом експльоатоване.

Чи більшовики відповідають отсим вимогам?

На першу частину запитів була відповідь вгорі. На решту можна відповісти тільки у звязку з коротким описом стану і характеристикою сучасного промислу в С. Р. С. Р. А це окрема справа. Та вже треба ствердити, що радянський, недавно з важким трудом наладнаний зглядно відновлений промисл, переживає хронічну кризу, з якої зарисовується недвозначно марево його катастрофи. Комуністи це відчувають і тому для піднесення духа творять панами економічних шпіонаж і т. п.

До якої міри дійшла економічна кріза в С. Р. С. Р. видно ще й з того, що на більшовицькому олімпі зарисувалася вже недвозначно перспектива боротьби між Сталіном, що став нині уже занадто лівим, а Калініном та Риковим, які протиставляться завзято сталінському режимови обмежувань непи та аграрних „свобід" пожиточного кулака. Словом, нова боротьба за шляхи „соціялістичної" господарки в С. Р. С. Р., результатом якої може явитись ліквідація Сталіна по зразку ліквідації Троцького, Радека, Зіновєва і комп. Ця „ліквідація" прийшлаб теж за ціну відступу комуністів з фронту соціялістичної господарки на позиції капіталізму.

Д-р Павло Лисяк.

Після виборчого бою.

ПІДСУМКИ І ВИСНОВКИ.

III. Сенатські виборчі цифри й висліди в Галичині.

Картина, яку змальовують нам виборчі висліди і цифри в Сх. Галичині при виборах до сойму, є досить яскрава. На її основі вже можна досить докладно засувати собі сили поодиноких національностей і політичних бльоків і партій та соціяльних угрупувань. Та заки перейдемо до висновків, приглянімося ще вислідам виборів до сенату у Сх. Галичині.

У виборах до сенату виявляєся

активними 14 лист у львівському, 10 лист у станиславівському і 11 лист у тернопільському воєвідстві. З того *українських* лист у львіві. З того *українських* лист у львівському воєвідстві було 6, у станиславівському воєвідстві — 5, а в тернопільському воєвідстві — 6. *Польських* сенатських лист у львівському воєвідстві було 6, у станиславівському — 3, а в тернопільському 4. *Жидівських* сенатських лист у львівському воєвідстві було 2, в станиславівському 2 і в тернопільському 1.

Бажаючи означити українську територію на просторі трьох полудневе-східних воєвідств, треба6 від львівського воєвідства відокремити західні польські повіти з їх числом голосів*. Та покищо ми не маємо виглядy виборів по повітам, а тимсамим неможливо нам тепер перевести це відокремлення навіть в дуже загальному розмірі. Поступаючи подібним способом, як ми це робили при виборах до сойму (з повітами Березів і Кросно), відступаємо „на око" зі суми польських голосів у львівському воєвідстві голоси, що впали на листи ч. 3 (Визволєнє), ч. 10 (Хлопське Стороництво), ч. 14 (Хлопський Союз Слівінського) і частину (¹/₂) голосів „одинки".

На польські сенатські листи у львівському воєвід. впало 366.398 голосів. Коли від тієї суми віділмемо 2.946 гол. „трійки", 68.170 гол. „десятки", 19.334 гол. „чотирнапятки" і ¹/₂ гол. одинки в сумі 40.099 (з повної суми 200.499), то одержимо 130.549 голосів для етнографічно польської території львівського воєвідства. А що сума всіх польських голосів у львівському воєвідстві виносить 366.398, то на українську національну територію цього воєвідства лишається 235.849 польських голосів.

Таким чином *польські* листи зібрали голосів:

у львівському воєвідстві	235.849
у станиславівськ. воєв.	187.523
у терноліл. воєв.	148.812
разом	572.184

Українські листи зібрали голосів:

у львівському воєв.	206.650
у станислав. воєв.	175.775
у тернопільському воєв.	198.460
разом	580.885

Жидівські листи зібрали голосів:

у львівському воєвідстві в разом з польськими повіт.	67.245
у станиславів. воєв.	495
у тернопільському воєв.	34.692
разом	102.432

Отже сума всіх голосів, відданих при сенатських виборах на українській полудневе-східній території під Польщею виносить 1,255.501. Сума польських голосів дає 45.50 прц. всіх голосів, сума українських голосів 45.88 прц., а сума жидівських голосів 8.62 прц.

Полудневе-східна українська територія під Польщею вибирає 16 сенаторів (всі три воєвідства вибирають 18 сенаторів, але ми два сенатські мандати і 130.549 голосів причачуємо на польську етнографічну територію львівського воєвідства). По числу населення українцям припалоб 10 мандатів, полякам 5, а жидам 1. Тимчасом українці здобули на своїй національній території 8 сенатських мандатів, поляки 7, а жиди один, отже українці втратили 2 мандати в користь поляків.

Під оглядом відношення голосів українці втратили при сенатських виборах 18.12 прц. у пропорції до суми українських голосів при соймових виборах. Поляки зискали в пропорції до польського населення 18.50 прц., а в пропорції до суми голосів при соймових виборах 6.34 прц. Жиди в загальному задержали свій відсоток голосів. Впадає в очі, що в станиславівському воєвідстві жидівські голоси виносять всього лише 495 (сіоністичні 478) замісць яких 35—40 тисяч. Видно, що *жиди в тому воєвідстві майже всі свої голоси перекинули на „Безпартійний Бльок співпраці з урядом"*. Це явище є дуже характеристичне для теперішньої ситуації. У воєвідстві, де поляки і жиди є виникаючими меншостями, вони обєдналися проти української більшости.

Під партійним оглядом українські сенатори діляться на дві категорії: ундистів — 7 і радикалів 1, поляки і жиди є одної масти. Польські сенатори всі є „одинковичі", а жидівський сенатор — сіоніст.

Поодинокі українські партії при сенатських виборах щодо кількости голосів йдуть в такому порядку:

а) Українське Нац.-Демокр. Обєднання:

	всіх укр. гол.	%
1) львівське воєв.	138.518	67.03
2) станисл. воєв.	108.178	61.54
3) терноліл. воєв.	153.104	77.15
разом	399.800	67.50

б) Українська Соц.-Рад. Партія:

	всіх укр. гол.	%
1) львівське воєв	23.2293	11.20
2) станислав. воєв.	62.227	35.48
3) терноліл. воєв.	31.758	16.00
разом	117.278	20.20

в) Українське Соц. Сел. Роб. Обєднання (Лівиця):*

	всіх укр. гол.	%
1) львівське воєв.	25.760	12.50
2) терноліл. воєв.	3.761	1.90
разом	29.251	4.90

г) Русское Народное Обединеніе:

	всіх укр. гол.	%
1) львівське воєв.	12.698	6.20
2) станислав. воєв.	3.980	2.26
3) терноліл. воєв.	8.194	4.18
разом	24.872	4.20

д) Українська Партія Праці:

	всіх укр. гол.	%
львівське воєв.	3.770	1.50
разом	3.779	0.58

УНС здобув у всіх трьох полудневе-східних воєвідствах 221 голосів, що дає 0.04 прц. у відношенні до суми українських голосів.

В порівнанні з відсотком голосів при виборах до сойму відсоток голосів Українського Нац.-Демокр. Обєднання зріс на 11.50 прц., радикали (спільно зі соц.-демократами і безпартійними менш-більш зберігли свій відсоток, а всі інші, дрібніші політичні угрупування втратили кілька відсотків своїх голосів.

* Тут годилосьби ще віділмити й деяку частину жидівських голосів із західних повітів, однак цього не робимо, бо жидівські голоси нас менше цікавлять.

* Разом з офіціяльними комуністами (13-кою).

Жадайте французьких ПАПЕРЦІВ ДО КУРЕННЯ: JOB 12 10

В безконечній черзі...

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-ЬОХ.

ПРОМОВА Д-РА ЛЬВА ГАНКЕВИЧА.

(Продовження.)

Третя книжка „Про потребу старшинського вишколу", написана ген. Омеляновичем-Павленком. В ній абсолютно нічого підозрілого нема; тільки перечулення прокуратора добачує в цій брошурі щось небезпечне. Ця книжочка — це передрук статтей з „Нац. Думки".

Прис. судді! Я маю викиди совісти. Перед кількома днями я вислав мому приятелеві адв. в Чорткові книжку Фодуняка. А сам недавно дістав я проспект видавництва „Dziesięciolecie odrodzenia polskiej siły zbrojnej", що виходить під ред. проф. Генр. Мосціцького й ін., щоби собі це видавництво запренумерувати. Частина цього видавництва, а саме історична часть, від конфедерації Барської аж до кампанії з українцями безперечно дуже цікава і для українців. Друга частина — чисто військова: про піхоту, кавалерію, артилерію, летунство, саперів і т. д. мене вже не інтересує, бо признаюся, що як соціяліст військовости не люблю.

Тепер маю викиди совісти, чи я не зробив мому приятелеві в Чорткові медвежої прислуги, а щодо себе заявляю, що проспект відсилаю і книжки не куплю, бо — боюся. А діється це в моменті, коли президент Річипосполитої видав декрет про свободу науки...!

А вкінці ще кілька слів про Станиславу Дзьобівну, оту дитину міста, доньку львівського пролетаря. Прок. направду найбільше скривдив її. Але якби був перечитав її листи та листи до неї, був би відразу пізнав, що Олюнка — зовсім інша жінка, людина енергійна, темпераментна, досвідчена, жінка пристрастна, а не така ніжна, дрібна й анемічна, як обв. Дзьобівна. (Тут обор. перечитує деякі листи Петра Сайкевича до Олюнки, з яких виходить, що гіпотеза прок., немов би Дзьобівна була Олюнкою, є тільки гіпотезою і є позбавлена всякої фактичної основи).

Прок. казав, що Дзьобівна втікала в хвилині арештували Дзіся; а св. „виводовца" Смалько ствердив тут, що він ішов за нею звичайним кроком і потім її арештував. А що в першій хвилі Дзьобівна подала фальшиве назвище, то цеж зрозуміле, бож вона тоді старалася про учит. посаду і не хотіла, щоб її імя попало в газету, тимбільше, що вірила, що це якесь хвилеве непорозуміння і її негайно випустять з поліції.

Резюмую. Щодо обв. Матийціва, Дзіся і Дзобівної нема естза злочину з § 58 і 67, нема волі безпосередньої, dolus indirectus не вистарчає, нема естза чину з § 67, бо нема тої „чужої держави". Зрештою тут уже доказано, що УВО збирає військові інформації для держави, яка щойно має бути, для своєї держави. А не для держави істнуючої, чужої. А тоді мусимо примінити ту староримську правду засаду: „Nullum crimen — sine lege, nulla poena — si-e lege".

Тому дозвольте Матийціву „йти під золотоверхий Київ", як це він писав в своїм листі; позвольте Дзісеві бути дальше романтиком і безпосереднім діячем в організації „Нац. Думки" і кольпортувати цей легальний журнал; позвольте анемічній Дзьобівній, яка, як я виказав, не є зовсім ідентична з Олюнкою, вернути до її старенької мами і старатися дальше роками про учит. посаду.

Колиж тепер підете до того вашого sanctuarium до того „святая святих", до салі нарад, то не забудьте, що там на світі, на селі в Белеєві і в львівських сутеринах на Жовківським і Городецькім передмістю, клячать від 7 тижнів ночами три жінки-старенькі мами і моляться горячими слізми до Пречистої, аби Вона ласкою своєю виробила у Свого Найліпшого Сина, щоб тих 12 панів при вул. Баторія повернули їм їх дітей додому. Не заведіть-же тих їх надій, прис. судді! Віддайте страждучим старушкам їх найдорожчий скарб, підпору старости — їх діти.

—o—

А тепер позвольте мені, прис. судді, ще кілька слів сказати про інших обвинувачених.

Мій тов. Старосольський просив мене ще сказати, бо забув, обговорюючи свій величезний матеріял, що псевдо „Мари" чи „Мері" не відноситься до Ольги Вербицької. Вже краківська розправа устійнила понад усякий сумнів, що „Мари" чи „Мері" — це конспіративна назва Львова. В краківській тюрмі перебував Xapxaліс з Яворова, бо найдено у нього лист, в якому була мова про якусь „Мари". Коли виявилося, що „Мари" — це псевдо, яке означає Львів, а не якусь особу, Xapxaліса звільнено.

Забув ще тов. Старосольський пригадати вам у справі Михайла Вербицького його лист до Івана Вербицького під заг. „Дорогий Іванку" (кінець вересня 1926 р.). Цей лист стверджує, що ніхто з УВО по його виході з організації не хотів навіть з ним бачитися. А з того ясно, що в часі, до якого відносяться питання, поставлені вам високим трибуналом, не мав Михайло Вербицький з УВО ніякого звязку. Лист цей доказує далі, що Михайло Верб. радив братові Іванові зірвати зі всім і відійти з честю. З того видно, що він сам мусів те саме раньше зробити.

Ніхто не признався тут на розправі, говорив прокуратор, що працював для свойого народу, своєї армії і своєї держави. Видно, забув п. прок., що Іван Вербицький виразно заявив тут на салі, що провадив розвідку в користь свого народу, а ті, що передали йому ту роботу, виразно і ясно це йому зазначили. Він сам ніколи не сумнівався і не мав ніякого, найменшого, доказу, щоб та праця була ведена в користь чужої держави. Однак колиб щодо цього прис. судді мали якісь сумніви, що він ту розвідку хочби посередньо для чужої держави, то він не усувається від відповідальности. Це його особисте становище, яке, очевидно, не може пересуджувати справи інших обвинувачених.

Мушу згадати кількома словами і про інших.

Головінський, комендант VI. Бригади УГА, яка билася з більшовиками; Стефанишин, що працює як журналіст в суто-національному дусі й виразно в протибільшовицькому напрямі; Дзісь, що їде на Україну робити революцію і попадає в чека, з якої по довгих місяцях тюрми відставляють його на польську границю; Матийців, що мріє про похід над сині води Дніпра — чиж направду можуть це бути наймлені шпіони за більшовицькі рублі?

Сказав, правда, надінспектор поліції Савіцький тут на розправі, що УВО працювала в користь Німеччини і Совітів, але не навів на це ніяких конкретних доказів, ніяких конкретних фактів. Я пригадую вам тільки, прис. судді, один момент з останніх часів, коли то велика більшовицька армія в побідоносному поході на Варшаву вперше заломилася (відділи армії Буденного) під Замостем на відділах армії УНР. під командою генерала Безручка Сини Дніпра і полтавсько-харківських степів своїми грудьми і своїми трупами перші спинили побідоносну армію в поході на Варшаву. І коли я вам тепер це пригадую то роблю це не тому, щоб жадати від вас вдячности, але щоби ствердити і пригадати цей недавній факт. Це, так сказати з історичного боку.

А з людського? Закиди щодо ролі чужих грошей такі ганебні, абсурдні, що якби це було правдою, то прийшлосьб хіба плюнути, як сказав наш тов. Новак-Пшиґодський. Чи справді ви можете представити собі, щоб ті молоді люди, що ще так недавно зі зброєю в руках билися за свою державу з більшовиками й густими лавами трупів своїх найближчих товаришів покривали поля — щоб вони в кілька хвилин пізніше за рублі тих самих більшовиків вели шпіонажу?!

Сказали тут військовий експерт сотн. Белецький, прокуратор і д-р Новак-Пшиґодський, що ті хлопці — то „викольеньци". А колиб навіть так було — то чи не мусимо призадуматися над тим, хто тому винен?! Чи винні тому ті хлопці, бо вели може неморальне, безідейне й непорядне життя? Чи винен може хто інший? Проф. Етінґер каже між іншим, що коли одиниця ломить норми суспільства, в якому жие, то винна тому її хибна психічна організація, або хибний устрій суспільности, серед якої та одиниця живе.

Чиж не були страшні відносини тут у нас ще так недавно? Чиж наша молодь не мусіла цілими роками перекрадатися потайки через кордони до Чехії, Німеччини, Франції й Бельгії, щоби дістатися до високих шкіл, бо тут у рідному краю вони були для неї замкнені? І так повстала там на чужині еміграція, яка складалася в частині з решток Української Армії, з жовнірів і старшин, а в другій частині зі студентів, що мусіли нелегально переходити границю, щоби здобути собі вищу освіту.

Ви мали також десятками літ свою еміґрацію. Ви напевно добре знаете її історію, знаете й ті страшні муки і злидні, серед яких жила ваша еміграція. І у ваших серцях напевно кровавими буквами записано, як ваш найбільший поет у Константинополі, куди поїхав, щоб формувати повстанчі леґіони проти русского царя — мусів продати шлюбний перстенець щоб не згинути з голоду.

А як живе наша еміграція — наші студенти?

Ось уривок з одного листа з Праги: „Була в нас спільна Вечеря. Приємно було. Була навіть ялинка, але в дословному значінні така бідна й гола, як доля нашого еміґранта. Був навіть якийсь гумор але такий дивний... Кожний силувався бути веселим, але в душі кожного щось вило, а коли роздалися слова коляди, то людям кров збігла з лиця... Життя нашо-

го студента тепер таке нуждение, що тільки одна молодість стримує від чорної меланхолії. Чехи редукують підмоги. Ставить нас перед ділемою: або поворот, або постепенна голодівка зі всіми наслідками. А наслідки? Тут майже кожний носить в собі початки чахотки..."

Ви знаєте про вплив польської літератури на нас, про що вже так гарно згадав той Старосольський. Чиж як колись на нашій еміграції зродилася та непоборима туга за вільною, зединеною батьківщиною, яка виявилася в конкретних формах вашої літератури, а закінчилася конкретним чином ваших леґіонів — чиж могли ми бути глухі і сліпі? Чиж ви можете збудувати таку сильну стіну, щоб не доходили до сердець нашої молоді слова вашого Асника:

„Świat wam nie odda, idąc wstecz,
Zniknionych mar szeregu.
Nie zdoła ogień ani miecz
Powstrzymać myśli w biegu!
—o—
Ale twardo, ale jasno
Wśród narodu swego stać,
Myślą bić, chorągwie rwać,
Świecić Czynu tarczą własną..."

Такого муру ви не збудуєте!
І чиж можете дивуватися, що УВО — це фотографічна відбитка ПОВ?

(Докінчення буде.)

Після смертного присуду.

Кілька заміток на маргінесі процесу 17-ки.

Тому, що обовязуючий у нас закон не дозволяє піддавати критиці присуду, не можемо присвятити йому кілька наших уваг. Зате подамо деякі уваги і спостереження, пороблені нами в останньому дні розправи. Ці замітки може не будуть вязатися в одну цілість, але це мусить нам читач уже вибачити. Зате вони дадуть образ душі, чи пак інстинктів певної частини публики — і це дещо.

*

В наших перших замітках по процесі („Діло" ч. 60) схарактеризували ми вже в кількох штрихах поставу й „людяний" настрій до обвинувачених деяких людців на салі розправ безпосередньо перед прочитанням вердикту суддів присяглих. Нині доповнимо ці замітки ще таким образом: В безпосередній сусідстві батька обв. Вербицьких забавляється якнайліпше товариство, зложене з пань і панів, як видно, з т. зв. добірних кругів. Розмова ведеться весь час довкола обвинувачених, їх ролі і їх долі. Не будемо повторяти ріжних цинічних уваг, які ми чули і які мусів чути батько Вербицьких, але наведемо один вислов знетерпеливленого довгим чеканням панка: „I poco oni tam tak długo siedzą? Nad czem tu radzić? Jabym za pięć minut wszystko skończył — i basta!"

*

Трохи подальше сидів і чекав на проголошення вердикту й вироку гурт самих пань. Деякі з них напудровані й підмальовані так, що аж разило око. З яких кругів вони рекрутувалися і хто вони були, важко було збагнути. І вони всі „бавилися" коштом обвинувачених, зокрема підсудних жінок, в яких кожду описували й розбирали від стіп до голови, не лишаючи очевидно на жадній хочби одної нитки. А коли прочитано два смертні присуди, то ті пані просто зі шкіри вилазили і вихилялися на всі сторони, аби побачити дотяжутя на обличчях засуджених на шибеницю. А одна з тих підмальованих пань не стерпіла і спитала голосно свою сусідку: „A nie widzieć, czy ich zaraz powieszą?"

*

Коли проголошено вердикт лави с. присяглих, оборонці підсудних остовпіли. Бо ніхто з них — знаємо це позитивно — не вірив, аби розправа могла закінчитися смертним присудом. Оборонці зберегли зимний спокій, так само як усі обвинувачені. Також численно зібрана укр. публика, хоч приняла вердикт з найбільшим здивуванням, виявила велику дозу такту і зрівноваження. Загалом на салі царював такий спокій, що не чути було навіть людського віддиху. Той спокій перервало аж тихе хлипання мами обв. Вербицьких.

*

По закінченні розправи прощалися оба засуджені на смерть сердечно зі своїми товаришами й товаришками недолі. Особливо розжалобило всіх прощання Ів. Вербицького зі своєю сестрою та братом і нареченою п. Яницькою, а Атаманчука з п. Королюковою. Богато навіть старих людей, бачучи те прощання, заплакало.

*

Питають нас ріжні люди, що буде дальше з засудженими на смерть. Після доручення вироку оборонці внесуть зажалення неважности до Найвищого Суду у Варшаві. Це повинно статися до 8 днів від доручення вироку. Найв. Суд визначує розправу у Варшаві, але вже без участи обвинувачених, тільки з участю оборонців і прокуратора й Найв. Суду. Ця розправа в Найв. Суді або затвердить вирок львівського суду, або його змінить, або знесе цілком і зарядить повне переведення розправи в суді І. інстанції (у Львові). В останнім випадку відбудасьсь нова розправа, але при іншому складі трибуналу й іншій лаві с. присяглих. Все те потягне 5—6 місяців.

Щоби не було запізно!

Розпорядки про шкільні вписи.

Буває часто, що родичі, необізнані добре з теперішними шкільними розпорядками, тратять дармо час і гроші, вписуючи своїх дітей до гімназії чи учительської семинарії. Причиною, що якась дитина не може бути принята до середньої школи, є найчастіше запізнений вік дитини. Щоби цю перешкоду усунути, мають родичі внести завчасу прохання з долученою метрикою і доказом важних причин опізнення через Дирекцію школи до Мін. В. Р. і П. О. у Варшаві. Якщо Міністерства

Природний чар!

Правдива краса іде завсіди в парі з простотою і природністю. Звичайна, невишукана фризура якраз вимагає як найстараннішого плекання волосся. Shampoo Elida підносить природну красу волосся, надає йому шовкову мягкість і пушистість як також привертає барву і полиск.

Увага: Тепер продаємо також Shampoo ála camomile для бльондинок (золоте опакування).

SHAMPOO ELIDA

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Довкола Північного Сфінкса.

(У століття уродин Ібсена.)

Цими днями в 100-ті роковини народин Генрика Ібсена, Норвегія пригадує культурному світові, що вона, одна із найменших европейських націй, видала одного із найбільших европейських драматургів. Публика европейських столиць матиме нагоду перевірити, чи песи Ібсена за останніх двацять літ не постарілись, а критики крім усіх ювилейних поклонів рішатимуть те саме питання у звязку з тисячем інших. Театр — єдина ділянка літератури, де голос публики рішає у деякій мірі про живучість твору. Песи призначені на те, щоби оживати на сцені; коли сходять із неї, нагадують суфлєра, який із підземелля силкується півголосом пригадати акторам забутий текст.

Европейська театральна статистика стверджує один незаперечний факт: Ібсена грають щораз менше. Що є в цьому факті із проминаючого явища, безпосередно звязаного з наслідками війни? Хіба надія, що в европейській літературі поезія колись іншим духом і після доби, що втікав до театру перед думками відродиться потреба шукати в ньому спонуки до думок. Ібсен — один із найбільших моралістів, якщо моралю називаємо систематичне, свідоме змагання із своєю совістю. Ібсен — один із найбільших революціонерів, якщо революціонером називаємо людину, що бунтується проти істнуючих основ суспільного ладу в імені нових прав, які проголошує голосно проти суспільности. Нова мораль і новий суспільний лад не родяться без нових ідей, так само як не родиться без них ніякий тривкий твір мистецтва.

Життепис Ібсена суворий, замкнений у собі, студений, мов природа, серед якої зріс Ібсен, мов його вдача, його вигляд та його твори. Зовнішні обриси можна звести до мармурових ліній: внутрішні прикмети накипілі боротьбою пристрастей, мов усі прояви життя, які людська воля хоче закувати в мармур. Ібсен має данську кров і німецьку. Його багата рідня переходить матеріяльну катастрофу і він виховується дуже скромними засобами в маленькім містечку Скієн і ще меншім Ґрімстад. Маломіщанська протестантська обрядовість у товариськім житті, — тупа, одноманітна праця малих купців і рибалок, світ налиханий скупими сплітками та інтересами розбуджують у молодім Ібсені погорду до середовища. Вчиться він не найкраще; його уяву надто вчасно навідують образи давнини, що шукають вислову.

Коли в 16-ім р. життя Ібсен покидає своє рідне містечко, він уже живе поезією. Попавши на практику до аптикаря, пише вірші і пробує сил у драмі. Його перший драматичний твір запозичений із примусової шкільної лектури характеризує вповні його тодішній настрій: „Катиліна" це не ворог батьківщини, а смілива, цінна індивідуальність. У 22 році життя матура Ібсенові не вдається: та вже рік пізніше він стає артистичним дорадником театру в Берґені і дістає стипендію на 3-місячні театральні студії за кордоном.

Театр і чужина — ось два світи, якими житиме Ібсен від цієї хвилини. Він находить у собі дуже хутко свідомість свого таланту та завдань звязаних із ним. Те, що в 29 р. життя він стає управителем „Національного театру" у Христианії і що здобуває успіх такими песами як „Інґера із Естрот", „Бенкет на Сольгавзі" і „Войовники на Гельґолянді" не примирює його ні з перспективою директорської карієри ні із ролею лаврового національного поета.

Сюжети із історичної давнини можуть мати в собі найясніші натяки на сучасність; суспільність змішає критику власних хиб із національним пеаном і не доглядне її. Приглядаймо, в якій добі починає Ібсен свою діяльність. Норвегія відірвана від Данії 1814 р., після 400-літньої єдности з нею як одна цілість, входить у новий політичний союз із Швецією і пробує пірвати всі духові нитки із Данією — єдиною своєю виховницею. Починаючи писати, Ібсен не має інших зразків як данських клясиків: Гольберґа та Еленшлеґера. Про европейську літературу він знає тоді стільки, що ми нині про данських клясиків. Його літературна мова — данська. Сягнути по національний норвеський сюжет не така новина як для українців, що писали по-московському змальовувати українську бувальщину.

Данія, що черпала культуру через Німеччину розбудила в ньому тугу за сучасними ідеями. Побут у Німеччині та невдоволення тісною рідною закутиною змінили цю тугу в ньому. Коли він видає свою „Комедію кохання", сатиру на заскорузлу облуду своїх земляків, конфлікт із урядом і громадянством каже йому ясно вибирати шлях дальшого життя. Атака на подружжя, що родиться із сліпого захоплення перемінилась в атаку на драматурга, що зважився поставити вище порив самотности від пут, накинених суспільними формами. Преса та публика заметушились. Матеріяльні умовини Ібсена нагадували вповні наші передвоєнні галицькі відносини, коли гонорар 200 зол. за один твір треба було вважати природним гонораром для письменника з талантом і іменем. Коли Ібсен пробував дістати стипендію на виїзд на чужину, один із членів урядового комітету заявив, що він за такі песи, як „Комедія кохання" заслугосвує радше на різки. Коли-ж ця стипендія прийшла після трократних заходів і завдяки впливам його приятеля Бьорнсона, все таки була замала на виїзд. Треба було приватної помочі. Та пережиивання звязані з нею вистачили, щоби Ібсен виїжджаючи у квітні 1864 до Італії, розпрощався з Норвеґією на 10 літ.

Полуднєве небо мало дивний вплив на його творчість. Він почував себе немов би відродженим від його світлом, а приплив енергії, що зростав у ньому, немов би за кожним разом норушив сумнів, чи вернувшись між рідні сніги він не заморозить тепла свого натхнення. Бо треба це сказати голосно, що Ібсен плекав у собі егоїзм у непохитній вірі в вартість своєї праці. Із ясністю студеної рефлексії він казав собі, що він мусить сказати своїй суспільности для її добра те, що передумав, а що більше для власного внутрішнього спокою, якого він не матиме, як коли не використає вповні всіх своїх творчих сил.

Всі обвинувачення звернені на адресу холоду Ібсена, його аристократичного егоїзму, самотної гордо-

БЛІДНИЦЮ недокровність усуває, діляє змінюючо, віджилюючо, побуджує апетит, неоцінений середник для реконвалесцентів

М-ра Кшиштофорского, вино хіново-залізне на еспанській маляді. До набуття у всіх аптиках і дрогеріях. Ціна за фл. 4·25 зол., пів 2·40. У власнім інтересі жадати виразно М-ра Кшиштофорского вино хіново-залізне. Laboratorium chem. farm. Mr. M. Krzysztoforski Tarnów. 5 ?

...дасть дозвіл принятти без огляду на спізнений вік, тоді щойно вільно шкільній Дирекції таку дитину приняти до школи. Це торкається в однаковій мірі державних і приватних шкіл. Вступні іспити можуть відбуватися від тепер тільки перед літними феріями, а після ферій виїмково (напр. задля недуги). Приписаний вік до вступлення до першої гімназійної кляси є від 9 і пів до 14 року життя, наскільки ученик не переступить 14 літ у даній календарнім році, для старших треба вже дозволу Міністерства. До вступного іспиту до якоїнебудь вищої кляси не можна теж переступити приписаного віку. Інакше треба внести подання до Міністерства. До вступного іспиту на 1. курс учительської семинарії треба мати найменше 13 і пів року, а найбільше 16. Кандидати(ки) 17-20 літні можуть дістати дозвіл від Кураторії. За такий дозвіл треба вносити прохання вздалегідь, щоби не було запізно. Нарікання на директорів, що до своїх шкіл не хочуть дітей приймати є цілком безосновні в тих випадках, де родичі забувають виконати те, що до них належить. Недавно видала Кураторія розпорядок, що подання в справі принятття спізнених віком, внесені після іспитів, будуть відкинені, а іспити анульовані. — Найвища і найнижча границя віку для гімназистів всіх кляс є подана в „Урядовім Деннику" льв. шк. Кураторії з 1928 р. стор. 17. Нпр.: до вступного іспиту до 1. кляси гімн. найнижчою границею віку є 10 літ в даному календарному році, а непереступлення 14 літ, до V. кляси: 14 і 18, до VIII. кл.: 17 і 21 і т. п.

При жолудкових недомаганнях, зґазі, браку апетиту, обструкції, злім самопочуттю, дрожанню кінчин, ослабленю памяти, шклянка природної води гіркої **Franciszka Józefa**, ділає швидко і віджичо на ослаблене травлення у осіб кождого віку і кождого пола. Справозвання лікарські з країв підзворотникових хвалять воду **Franciszka Józefa** яко цінний домовий середник, проти серфійки, як рівнож проти недуг жолудка, які виступують в наслідок малярії.

ВІДГУКИ ДНЯ

Виборчі мініятури.

Треме моя і чужа.

Перший раз у своїм житті йшов я голосувати на посла. Признаюся, що мав таку саму трему, як перед першими освідчинами, першою матурою або першим фейлєтоном. Того дня я навіть ославліше вимився... А прецінь віддати голос не така легка річ, як серед українців бути політиком. Деякі мужі довіря віддавали по кільканадцять голосів і не змучилися. Мали тільки трему, але не тому, що віддавали голоси, а тому, щоби хто не побачив...

„Пйорунем" і т. зв. ідентичности.

Я в виборчім льокалі. Точніше кажучи на коритарі. Двері від „святая святих" раз-у-раз відчиняються. Хтось туди входить або відтіля виходить. Поліціянт пояснює декому виборчу містерію:

— То прошен пана пйорунем пуйдзі.

Я не вірив. Але коли прочитав вислід виборів у Галичині, то вони фактично пішли „пйорунем". Особливо другий радикальний мандат у Кремянеччині і пятий (УНДО) у Тернопільщині...

Віддавши голос, виходить якась пані. Усміхнена аж сяє.

— Ну? — питається її якась знакома, що ще жде на чергу.

— „Пошло. За себе доперо по полудню". Нема то як голосування з легітимацією.

Голос важний, або й ні...

Віддаю голос. Докладно оглянувши свою картку, вкладаю її в коверту і передаю предсідникові. Він кидає до скриньки (яку чогось назвали урною), але коверта зачіпається і не хоче влізти. Видно моє число не дуже для скриньки приємне. Стою і жду. Врешті коверта влізається і вже не можна її витягнути хіба... при „докладнішім" обчисленні.

— „Важни глос"! — чую недобрий голос. Я радію, бо наївний. Тепер уже знаю що навіть і такий голос не мусить бути важний.

Аргумент.

На передвиборчому вічу у Львові.

По промовах фахових політиків виступає лаїк.

— Я все йшов з „жондом". Уважаю, що так найліпше і вам раджу так робити. Тамтих виборів „жонд" мав число 8, тепер кажуть що 1. На кого голосувати? На „жонд"! Але як?!... Щоби не було кривди ні вісімці ні одиниці, то злучім їх до купи і буде 18.

Жидівське не пропаде.

Сини Ізраїля. Нераз подивляли я вашу мудрість. При виборах ще більше, як коли інше. Ви все вмієте знайти вихід, хочби вас не один а десять блюків зв'язувало.

Жид, був залежний від пана, пан залежав від висліду виборів, а вислід виборів від одинки.

Жид хотів голосувати на 17, а мусів на одинку.

Як тут вийти на своє?!

Але від чого талмудистична мудрагелія! Найняв за золотого бідного русина, той дав голос на 17, а він сам отверто дав голос на одинку.

Голос не пропав і достава не перейде в чужі руки.

Чому вибори тайні?!

Далеко в горах, де навіть дідько добраніч не каже.

— Слава Ісу! Я до голосу прийшов.

— Маєте ґвадо вже все готове і коперту і голос передайте оттому панові.

— А що там є в середині?

— Не дивіться! Не вольно!

Не чуднсьте, що вибори мають бути тайні?

Не дурно Турчанщина і Станиславівщина тільки одинок виказала...

Галактіон Чіпка.

... є незрозумінним, що всі ці риси його вдачі та світогляду стають від першої хвилини його зрілої творчости предметом „суду над самим собою". „Усе або нішо!" Бранда, певпинне роздвоєння чванькуватої поміркованости Пер Ґінта, осміяння псевдолібералізму в „Союзі молоді" — усе це були сюжети найтісніше звязані із основною проблемою духового життя Ібсена: індивідуальної свободи.

Ця свобода не могла бути виріпена ніяким зусиллям волі, яке зривало взаємини із світом своєї батьківщини ні якимнебудь теоретичним світоглядом, який доказував, що одиниця є вільна від неприємних обовязків. Ібсен хотів бути свобідним, щоби в якнайяснішій формі зобачити свою ролю людини та письменника, зокрема образ суспільности, яку „ненавидів з надмірної любови" і передумувати взаємини між цими двома бігунами, що не в силі проявляти себе інакше, ніж кажуть їм їхні приспані пристрасти, звички та норови. Проблема індивідуальної свободи має в собі чимало із романтичного пориву. Не диво, що Ібсен не оминув його і що його суспільність привитала „Бранда" та „Пер Ґінта" із таким самим захопленням, яке їх зродило.

Ібсен розвивається поволі, немов би природа дозволила таким талантам на довгий вік, щоби вони могли звіматись із ступня на ступінь у боротьбі за зрілу думку. Після кількалітньої праці над велеканською драматичною хронікою (1869—1874) „Цісар і Галилеєць", передумавши проблему про конфлікт двох цивілізацій: грецької та християнської, Ібсен сходить із шпилів своїх абстрактних ідей між сучасних йому людей аж у 1877 р. Він має 49 літ, коли дає першу сучасну драму „Основи суспільности", яка починає довгу низку пєс — справжній лябіринт у підземеллях великанського ґранітного Сфінкса.

Їх є 12, після дванацяти з першої доби „історично-романтичної". Життя Ібсена не змінюється; воно не має ні історії ні романтизму. Його добровільне прогнання вистачає йому за всі пригоди. Самотні невпинні роздумування заступають революційність; щасливе подружжя гоїть рани нечисленних молодечих захоплень, здушених у грудях, як усі інші почування врази, жалю та ненависти. Навіть зовнішній одяг, що не зраджує нічим бунтарського духа ні самотного письменника, у своїй аптикарській чепурности та дбайливости є якби останньою мудрою памяткою вивезеною із рідного середовища: офіціяльна застьобнутість Ібсена звільняє його від небажаного товариства людей і є висловом зростаючої в цьому любови до суворої, ледяної форми.

Чотири роки в Італії, від 50-го до 60-го року життя Дрезден і Мюнхен на переміну з Римом, у 1885 р., коли вік і слава примирює його із земляками, між якими хоче вмерти і вмирає 1906 р. Увесь цей життєпис, який можна збогатити численними малими подробицями конфліктів і непорозумінь із суспільністю — як і життєпис кожного іншого, хочаби найбільшого пустельника-письменника — можна відчитати в його найцікавіших моментах переживань, єдиних цікавих із його пєс.

(Продовження буде.)

* „Основи суспільности", „Дім ляльок", „Примари", „Ворог народу", „Дика качка", „Росмерсгольм", „Морська жінка", „Гедда Габлер", „Будівничий Сольнес", „Малий Еййольф", „Джон Боркман", „Як ми із мертвих встанемо"...

Останні вісти.

УРЯД. ВИСЛІД ВИБОРІВ ДО СЕНАТУ У ЛЬВІВСЬКІМ ВОЄВІДСТВІ.

Львів, 17. березня 1928.

На вчорашнім засіданні окр. виб. комісії устійнено окопечно вислід виборів до сенату у львівськім воєвідстві. Управнених до голосування було 997.905. Голосувало 634.155. Важних голосів було 631.902. Уневажнено 2.253. Листа ч. 1 дістала 197.521, 2-ка 34.255, 3-ка 2.937, 6-ка 62, 8-ка 2.581, 10-ка 66.075, 14-ка 19.338, 17-ка 66.010, **18-ка 136.811**, 20-ка 11.979, 22-ка 23.575, 24-ка 40.448, 33-ка 619, 36-ка 8.762, 37-ка 25.929. 1-ка 4 манд., Стр. Хл. 1 манд., 17-ка 1 манд., **18-ка 3 манд.**

Д-Р СВІТАЛЬСЬКИЙ НАСЛІДНИКОМ БАРТЕЛЯ?

Варшава, 16-го березня 1928.

Кажуть, що на становище віцепреміера висуває уряд дир. політичного департаменту в мін-стві внутр. справ д-ра Каз. Світальського. Вичислювані досі кандидатури мін. Морачевського, ген. Ґурецького і Сосновського вже неактуальні. Кажуть, що кандидатуру д-ра Світальського апробовано на конференції президента держави і марш. Пілсудського. Є чутки, що д-р Світальський буде покликаний до президії ради мін. у характері держ. підсекретаря, а наділять його широкими компетенціями. Один рік госп. справами і справами економічного комітету ради міністрів керуватиме сам Пілсудський.

ПОЛЬСЬКА ВІДПОВІДЬ ЛИТВІ.

Переговори у Кеніґсберґу.

Варшава, 16. березня 1928.

Відповідь польську на ноту литовського уряду доручив польський посол у Ризі Лукасевич тамошньому литовському послові. Польща годиться на лит. предложення, а саме, щоби переговори почалися в Кеніґсберґу 30. березня. У склад польської делеґації входять: як предсідник мін. Залеський, як члени делеґації нач. сх. відділу Голувко, мін. ради. Шумляковський і Ад. Тарновський. У мін-стві під проводом мін. Залеського приготовляють матеріяли для переговорів.

ВЕЛИКОДНІ ФЕРІЇ.

Варшава, 16. березня 1928.

Великодні ферії ц. р. будуть від 3-го до 16-го квітня у народніх і середніх школах, в університетах від 20. березня до 20. квітня, а в політехніках від 1. до 16. квітня.

ЗІРВАННЯ НІМ.-БІЛЬШОВИЦЬКИХ ПЕРЕГОВОРІВ.

Берлін, 16. березня 1928.

Ціла преса у передовицях обговорює зірвання нім.-більшовицьких торговельних переговорів. Орган канцлера „Ґерманія" подаючи офіц. комунікат у цій справі, зазначує, що постанова уряду стрінулася з признанням усіх нім. кол. Арештовані інжинірі — пише „Ґерманія" — сидять у відокремленій вязниці, так, що ніхто не може дістатися до них. Поведення уряду СРСР викличе наслідки, які вплинуть на обосторонні взаємини, коли більшовицький уряд не зробить усього, щоби освітлити справу і зробити кінець насиллю. „Фос. Цтг." подає, що мін. Штреземан вручив амбасадорові Крестинському aid memoire, яке в ній домагається, щоби СРСР допустив німецьких адвокатів до оборони арештованих нім. інжинірів.

ШВАРЦБАРТА ЗАДЕРЖАЛИ В ДОРОЗІ ДО ПАЛЕСТИНИ.

Париж, 16. березня 1928.

З Бейруту повідомляють, що наслідком розпорядку, висланого з Парижа Шварцбарт, який приїхав до Сирії, щоби відси переїхати до Палестини, не дістав позволу на дальший побут у Бейруті. Палестинський уряд досі не змінив постанови про відмовлення Шварцбартові візи на вїзд. Тому Шварцбарт мусить вернути до Франції.

САМОГУБСТВО

поповняє кождий на собі і на своїх дітях, як що занедбують початки кашлю, катару. Зараз на вступі поборюйте терпіння уживаючи

Kaisera кармельки грудні з 3 ялицями

До набуття: Львів: Маг. Ашкеназі, Маг. Байзер, Маг. Едуард Брикнер, Маг. Ф. Девешего, Маг. В. Добржанські, Маг. Генрик Блондзінскі, Маг. М. Еттінгер, Маг. А. Егрбар, Маг. К. Каетанович, Маг. М. Криніцкі, Маг. Рафал Курирок, Маг. Фр. Кржижановскі, Маг. И. Куриєвич і Каня С. Аптика під Лебедем, Маг. Тит Лазовскі, Маг. А. Марвіч, Маг. М. Оберлендер, Д-р Г. Піловскі, Маг. И. Шайнбах, Маг. В. Саркісевич, Маг. Л. Сладовскі, Д-р Ст. Степпель, Маг. О. Тенненбаум, Маг. Казимир Зигмунтович, Маг. Л. Цукерманн, Дрогерія Маг. Бінім Бляйберг, А. Ізерскі, Маг. Фрід і Штернберг. Звесіння коло Львова: Маг. А. Брауншпайн. 1-1

Театри.

„Кооператива Український Театр" під дир. Й. Стадника (вул. Шашкевича)

18-го г. 3 попол. „Любка з Пушти".

18-го г. 7·30 веч. „Циганка Аза".

19-го г. 5 попол. „Маруся Богуславка". Популярна вистава. Ціни знижені.

Міський великий театр:

17-го г. 3·30 попол. „Цілунок Попелюшки", Баррі.

17-го г. 7·30 „Гамлет", Шекспіра.

18-го г. 3·30 „Кавалерія рустікана" та „Паяци".

18-го г. 7·30 „Гамлет".

Міський „Театр Новин":

17-го г. 8. веч. „Лише Ти".

18-го г. 3·30 попол. „Найкраща з жінок".

18-го г. 8. веч. „Лише Ти".

КІНА.

„Аполльо": „Польонія Реституга".

„Палас": „Світ куліс і змислів".

„Лев": Чорна Венера", Джозефіна Бейкер".

„Фатаморгана": „Обіцяна земля".

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·88·00—8·88·50, канадійський долар 8·83·50—8·84·50, чеська корона 0·26·25—0·26·50, австрійський шілінг 1·25·50 1·26·00, румунська лея 0·05·00—0·05·50, французький франк 0·34·50—0·35·00, швайцарський франк 1·71·50—1·72·00, фунт штерлінгів 43·50·00 43·60·00, радянський червінець 32·50 32·80.

Золото: 20 корон 36·50·00—36·80·00, 20 франків 34·50·00—34·80·00, 20 німецьких марок 42·50·00—42·80·00, 10 російських рублів 46·85·00 47·30·00.

Збіжа.

Пшениця двірська 52·25—53·25, пшениця селянська 50·50—51·50, жито галицьке 40·25—41·25, ячмінь галицький броварняний 41·50—42·50, ячмінь на жниво 38·00—39·00, ячмінь пастівний 33·00—34·00, овес галицький 36·25—37·25, кукурудза румунська 39·00—39·50, бараболя промислова 0·00—0·00, фасоля біла 50·00—60·00, фасоля кольорова 43·00—46·50, фасоля красна 55·00—60·60, горох пів-Вікторія 55·00—60·00, горох пільний 50·00—50·00, бобик 34·50—35·00, мішанка пастівна в зерні 00·00, вика 28·25—32·75, сіно солодке красне прасоване 7·50—8·50, солома прасована 4·25—4·75, гречка 47·00—48·00, льон 68·00—71·00, зубінь синій 23·75—24·75, ріпак озимий 68·00—70·00, мука пшенична 50 прц. 87·00—88·00, мука пшенична 65 прц. 78·00—79·00, мука житня 57·50—61·00—62·00, грисік кукурудзяний 43·00—44·00, отруби 58·50, мука кукурудзяна 28·35—28·75, отруби пшеничні житні 28·75—29·25, крупи гречані 42·25—43·25.

Новий політичний процес у Львові.

РОЗПРАВА МИХ. БАЖАНСЬКОГО І ТОВ.

Дня 25. квітня п. р. зачнеться у Львові новий політичний процес проти 15 молодих українців, яким акт обвинувачення закидає приналежність до таємної української революційної організації. Конкретно обвинуваченим закидається ділання на шкоду держави, а зокрема ушкодження складових частей державного телефону (підрізання 7 телефонічних стовпів і перервання телефонічних дротів на лінії між Будиловом і Устям). Злочини ці обняті § 58 п. 59 б і 60 к. з.

В цих діланнях обвинувачені: 1) Мих. Бажанський, літ 17, ур. в Снятині; 2) Ярослав Балицький, літ 17, ур. в Чернівцях; 3) Евген Пік, літ 20, ур. у Волчківцях, пов. Снятин; 4) Кирило Стефаник, літ 19 і 5) Юрій Стефаник, літ 18 — оба сини Василя Стефаника, ур. в Стецеві; 6) Константин Мапілинський, літ 16, ур. в Орельці, пов. Снятин; 7) Микола Стефаник, літ 20, ур. в Русові; 8) Тимотей Дідух, літ 20, ур. в Русові; 9) Евген Олинський, літ 16, ур. в Снятині; 10) Мих. Стефаник, літ 20, ур. в Русові; 11) Роман Гениш, літ 18, ур. в Лучі, пов. Печеніжин; 12) Іван Горюк, літ 18, ур. в Печеніжині; 13) Сильвестер Бачинський, літ 20, ур. в Серафинцях, пов. Городенка; 14) Володимир Берлад, літ 19, ур. у Видинові, пов. Снятин; 15) Маріян Здіслав (2 ім.) Степаник, літ 17, ур. в Печеніжині. Всі обвинувачені, з виїмком першого (Бажанського), є учениками вищих гімн. клас у Снятині.

До розправи, яка потягне яких два тижні, покликано 14 прокураторських свідків. Оборонці обвинувачених д-р Лев Бачинський у Станиславові, д-р Новодворський і Іван Ганкевич в Коломиї внесли були спротив до Найв. Суду у Варшаві проти переводження розправи у Львові. Одначе Найвищий Суд цей спротив відкинув, тому розправа відбудеться перед лавою суддів присяглих у Львові. Предсідником трибуналу в цій розправі буде знову радн. Ангельський.

Обвинувачених, як зачуваємо, привезуть з коломийської тюрми до львівських Бриґідок (бо в суд. арештах нема місця) дня 1. квітня ц. р.

Вже надійшли Останні Новости на ВЕСНУ і ЛІТО до фірми
Антін Увера Львів, вул. Галицька 10.
До філій: в Тернополі, Дрогобичі, Стрию рівнож Тарнові. 7-9

Дбайливі і ощадні ґаздині жадають виключно
ЛЯКЕРІВ ЛЮЦА (Lutza)
відзначених 4 нагородами державними і 22 медалями, а то:
Лякерів емаліових лискучих білих.
Лякерів до долівки з гарним полиском і небувалої тревалости.
До набуття у всіх складах фарб.
1715 1—11

НОВИНКИ

— **Греко-кат. Богословська Академія у Львові.** В „Львівських Архіепархіяльних Відомостях" з дня 1. ц. м. поміщено статут „Греко-кат. Богословської Академії" у Львові, під яким є увага, що Митрополичий Ординаріят одобрює переходово цей статут. Вимоги, що їх ставить статут дотично складу і кваліфікацій професорів, як також програми викладів, дуже високі. Проф. Колегія має складатися з 12 звич. професорів, 6 надзвичайних і доцентів. Усі вони мусять мати повні габілітації і відповідні наукові праці. Доцентом може бути виїмково і світський чоловік. Управу Академії становлять: 1) ректор, якого іменує митрополит тільки зпоміж звич. професорів на протяг 3 літ і 2) декан, вибираний щорічно професорською колеґією; дальше 3) професорська колеґія, а для адміністрації 4) квестура. Програма наук розложена на повних 5 літ. Крім загально принятих і приписаних богословських наук будуть ще викладатися: патристика, церковна археольоґія, аскетика, догматика незединеного Сходу, історія догм та історія мистецтва. Важніші відділи матимуть семинарі і просеминарі. Крім річних іспитів, що обовязують усіх слухачів, Академія допускатиме при окремих умовинах звичайних слухачів також до стислих іспитів (риґорозів). До осягнення наукового степеня (докторату) крім трьох стислих іспитів вимагана є й наукова дісертація в обємі найменше трьох аркушів друку. Таким чином розбудова дотеперішнього нашого богословського факультету (ліцею) у Львові в Богословську Академію має далекосягле значіння для цілої греко-кат. церкви.

— **Арештування.** Дня 8. III. ц. р. арештували в Шупарці пов. Борщів місцевого пароха о. Володимира Величковського у звязку з аґітацією за листою ч. 18. Поліція, яка поводилась з арештованим дуже грубо, відставила його до Борщева, де після переслухання арештованого звільнили.

— **З українського театру.** Пишуть нам: „Любку з пушти" — найновішу оперетку Krauша, яка на першій виставі пройшла з повним артистичним і матеріяльним успіхом, повторить театр у неділю 18. ц. м. пополудні в год. 3-ій в незміненій обсаді. Вечером в год. 7.30 повторить театр відновлений ефектовний образ на 5 дій п. з. **Циганка Аза**, з численними сольовими і хоровими співами та танцями. — В понеділок 19. ц. м. пополудни в год. 5-тій дає театр по знижених цінах історичну народню драму зі співами й танцями, **Марусю Богуславку**. — Ціни місць від 2 зол. до 60 сот. — Приготовляється опера „Над Дніпром", якої премієри можна сподіватися в перших днях квітня.

— **Оперетков**а **змова.** „Газета Поранна" під таким оперетковим заголовком подає нову сензацію про велику сіть протидержавної змови, яку відкрила поліція в чортківськім повіті у громаді „Базар". Називається вона „Українська повстанча організація", а проводить нею 17-літній парубок Дмитро Баран. Її військовим командантом мав буцім-то стати Червонюк, бувш. старший десятник. Метою цієї організації було повстання в цілому краю. Арештували двайцятьк**і**лька осіб у трьох повітах і мали найти 5 рушниць, кілька револьверів і кількасот набоїв.

— **Погода**, що відвідала нас останніми днями находиться на межі зими і весни, немов би ще надумувалась, в який бік перехилитись. Приморозок, що чергується із мякшими подувами і сніжинки на землі, що танутъ від кількох проміні**в** сонця можуть тягнутись ще до кінця місяця. Хвилі студені, що налягла на Европу, ще не минула.

— **Шематизм львівської епархії** на р. 1928 вже вийшов із друку і продається по всіх наших книгарнях по ціні 5 зол.

— **Нові листівки** за 15 сот. появляться в найближчому часі.

— **Нові ціни на печиво** обовязують у Львові від 16-го ц. м. 1 кільо пшеничної найкращої муки (з 40 проц.) 93 сот. у дрібній продажі; з 50 проц. перемелу 83 сот.; 1 кільо житньої (з 65 проц.) — 60 сот. 1 кг. хліба з житньої темної муки 42 сот.; 1 кг. хліба з житньої муки з 65 проц. перем. — 60 сот. 1 булка 4 дкг. з 50 проц. пшеничної муки 5 сот.

— **З торговельно-промислового банку** (Львів, Валова ч. 3. І. пов.) довідуємося, що отворено там крім кредитового відділу, також товаровий відділ, а саме „Гуртівню текстильних товарів", яка має на меті засобляти наші кооперативи в ріжного рода матерії, головно для сільського населення. Великий вибір всяких сукон і полотен, як також низькі гуртові ціни дають запоруку, що ця інституція під фаховим проводом її управи хутко розвинеться та стане поважним здобутком на нашому економічному полі. Потішаючим обявом являється тут факт, що українське купецтво кинулось на необсаджену досі нами ділянку торгівлі, а саме до текстильної бранжі, бо досі були в нас переважно купці т. зв. „корінники". Наші кооперативи по селах і місточках повинні зацікавитись „Текстильною Гуртівнею" нашого Торг.-Пром. Банку та попри торгівлю мішаними товарами вести також торгівлю текстильними товарами, тим паче що запотребування на цей товар всюди велике і що тяжко запрацьований наш гріш останеться в наших руках.

— **Сумна хроніка.** Маємо у Львові знову чотири спроби самовбивства, цим разом усі невдатні: молода Анна Фрей і 62-літній Яків Фрайнер пють йодину; служниця Станислава Вуйцік хоче вмерти від газу, Ян Спочинський від есенції оцту. — У Барщовичах 18-літній хлопець Стебельницький робить руханку з стодолі так нещасливо, що вбивається. — На стації в Радехові поїзд наїхав на віз селянина Василя Собоза і відриває йому чотири пальці, полишаючи ще рани на всьому тілі.

— **Катастрофи й нещастя.** Студінь, що налягла на Камчатку (75 ст. Цельзія) перевищила всі дотеперішні на цій території; худоба гине в великій скількости. — Досі нема звістки, де щезли летун Гінчкліф із летункою Макей, що пробували перелетіти Атлянтійський Океан з Европи. — Біля Сосновця в копальні 4-ох шахтарів затроїлось газами. — У Персії повторився цього місяця землетрус; 20 убитих. — Поїзд, що їхав із Каіро загорівся в двох вагонах; щастя, що там їхали америк. мільонери, які легко покинули свій багаж.

— **Рекорди.** У Барі (Італія) виловили з моря рибу, що важила 285 кільо; сама її печінка мала 55 кільо. — Еспанська пресова агенція подає з горлістю звістку, що в селі Санкрокар одна 42-літня жінка вродила 25-ту дитину; раз мала вона трійняків, а чотирократно близнаків. — Титул боксового мистця здобув югославянка Кон Тсвіч, побивши боксера Савича в Білгороді. — Один італійський урядовець м-ства фінансів вирізав усю свою рідню: жінку, тестя та свекруху. — Ню Йорк здобув рекорд біржевої спекуляції: за 2 години 2,198.800 цінних паперів перейшли з рук до рук, змінюючи своїх власників. — У Ню Йорку на Таймс сквері почали будувати 30-поверховий дім, який називатиметься „Башта Муссолінія" і помістить італ. консулят, італ. торговельну палату, кілька італ. клюбів і кіно з італ. фільмами. Хмародер коштуватиме 10 міл. дол.

— **Наші артисти в Парижі.** Із паризьких „Українських Вістей" довідуємось, що в т. зв. Сальоні Незалежних виставило цього року свої твори кількох українських артистів, між якими на першому місці стоять Бабій, Глущенко та Б. Козлів. Критик згаданого часопису застановляється над тим, хто з них переможе крізу, яку переходить европейське мистецтво себ-то ціле за тим „відродженням, яке вже реально відчувається в мистецтві СРСР: реалізму звязаного з сучасністю, з молодими життєздатними ідеями". Наші артисти в Парижі покищо є скромніші і не пробують махати рукою на всі здобутки европейського мистецтва, а вчаться від нього у найкращих мистців ріжних епох необхідної техніки для вислову свого таланту.

— **Свята Ібсена.** У цих днях льондонські театри ставили шість пес Ібсена з нагоди дня його 100-их народин, а саме: „Приймари", „Ворога народу", „Дику качку", „Гедду Ґаблер", „Дім лялечки" та „Жінку з моря". Британський драматичний союз організує цикль викладів при співучасти визначних письменників, професорів і акторів. Норвеське посольство в Англії та „Пен" клюб дають два бенкети в честь Ібсена. Також в інших англійських містах починають вистави пес Ібсена. В Осльо дає „Національний Театр" „Бранда" „Союза молоді", „Примари", „Ворога народу", „Дику качку" та „Росмерсгольм". Ні Німеччина, що перша ставила всі песи Ібсена стоятиме певно на першім місці скількістю вистав із його репертуару.

— **Експедиція Свен Геділа.** Славний шведський дослідник і вчений Свен Гедін вернувшись із своєї подорожі в Монголію подає до відома деякі дані про неї. Вона виїхала 22-го липня 1927 і поділилась на 3 групи, щоби переїхати пустиню в усіх напрямках. Північна кольонна з Гедіном мала 17 осіб. Експедиція мала 240 верблюдів. Перший етап перейшли на просторі 1000 км., — уся дорога мала 4.500 км. Три відгалуження експедиції мали зустрітись в означених місцях. Середня кольонна під проводом Норіна привезла незвичайно богату збірку географічних карт з непрослідженних просторів. Самих археольоґічних знахідок є яких 2000 штук, здебільша з історичної доби. Інші вчені зробили велику скількість антропольоґічних і метеорольоґічних дослідів, фотографічних і фільмових знимок.

— **Вік сучасних подруж.** Німецькі статистики зацікавились дуже актуальним питанням: як довго тріває пересічне подружжя в середній Европі. Вони взяли для порівнання стан передвоєнний і соти тисяч подруж, що живуть на протязі довшого часу, виключаючи випадкові злуки. Із дуже складних обчислень довідуємось, що таке пересічне передвоєнне подружжя тривало від 21 до 27 літ: 21 літ на заході, а 27 на півдні Европи, де женяться багато раніше. У середній Европі воно тривало пересічно від 24 до 25 літ. Тепер воно тріває від 17 до 18 літ; обниження незвичайно велике, яке треба роз'яснити головно у звязку із розчаруванням воєнних подруж, що повставали наспіх і були причиною частих розводів. Це зменшення часу подружих звязків не має вівних виглядів на поправу. Т. зв. „срібні весілля" стають дуже рідкі.

— **Світова всячина.** В Японії офіціяльно зареєстрували в 1927 р. 317 випадків більше тремтіння землі як попереднього року. — Бувш. нім. кронпрінц має намір купити віллю в околиці Неаполя за 2 міл. лір. — Бюджет Берліна має за минулий рік дефіцит 10 міл. мар. — У Москві в день 12-го ц. м., як роковини скинення династії Романових усі фабрики були зачинені. — Баварський князь Рупрехт заявив, що його династія була завсіди демократична і що Баварія має право... відбудувати цісарство, коли навіть решта Німеччини буде республикою. — У Токіо арештували 100 комуністів, обвинувачених у протидержавній змові. — У Парижі застрілили італ. фашиста Саварелі в кімнаті товарища. — Є здогад, що останки найденого літака біля побережа Нової Фундляндії є слідами „Білої Птахи" Нанжесера і Колі. — Левін славний із перелету над Атлянтиком будує літак на 50 пасажирів, між Ню Йорком і Льондоном. — У Норимберзі починається 6 квітня свято з виставкою та відчитами з нагоди 400-ліття роковин великого мистця Альбрехта Дірера. — В Еспанії згорів дорогоцінний старий замок графів Романонес. — Процес за спадщину співака Карузо скінчився тим, що вся вона, 750.000 дол., признана його 8-літній доньці.

ОПОВІСТКИ.

В неділю дня 18. III. ц. р. в год. 7-ій вечером відбудуться сходини членів Т-ва „Молода Громада" в салі Української Бесіди у Львові вул. Рутовського 22. Взивається всіх членів обовязково взяти участь в них сходинах. Головна Рада Т-ва „Молода Громада". 1703 2—7

Дві виставки килимів у Національному Музеєви (вул. Мохнацького 42), а саме — новітних з робітні Ольги і Олени Кульчицьких і давніх зразкових наддніпрянських поруч з рушниками давніми і новітними — будуть віддані до загального огляданя в неділю 18. березня в годині 10.30. Загальні пояснення першому гуртови гостий подасть директор Нац. Музею І. Свєнціцький. — Управа Національного Музею і Кооператива „Українське Мистецтво" запрошують пиш Громадянство до найчисленнійшої участи в цьому скромному святі українського творчого духа. — Вступ 1 зол., для молоді усіх шкіл поодиноко 50 гр., в більших групах по 25 гр. — Виставка буде відчинена щодня 10—15 год. 1705 2—2

На Рідну Школу зложили, Всч. о Андрій Гаврищак, Борщовичі 50 зол. замість прощання з сусідами з нагоди відїзду до Устя Зеленого, Ізидор і Стефа з Міткевичів Крижановські, Станиславів 10 зол. замість повідомлень про їх вінчання в Станиславові. Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа. 1721 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ГЛЯДАЮ помешкання при солідній українській родині. Зголошення до Адм. „Діла" для „платничого". 2—2

КОСІВ, пенсіонат п. Лукашевської поручає покої сонячні з цілим удержанням по цінах знижених. 1512 6-6

АҐЕНТІВ до відвідування приватної клієнтелі по селах, щоби продавали покупні хліборобські артикули пошукуємо за високою провізією. Прожиток запевнений. Проспект даром. Зголошення до Адміністрації під „Висока провізія". 1720 1—1

EPIDERMIS? Одинове успішне средство на реґенерацію і поріст волосся. Приноровлюється індивідуально на підставі аналізи присланих волосків. Ґарантується за успіх на протязі 3 місяців. Ціла курація виносить 8 зол. і порто. Oxydat? Найліпший середник, нешкідливий для посивілих волосся, надає природний вигляд за 5.50 зол. і порто. Гроші висилати почтовим переказом. На бажання висилається за післяплатою. Інж. хем. Кандід С. Пеля Ваймоли. Косметична лабораторія 1—1
1722

А. ПЯСЕЦКІ С. А. ФАБРИКА ЧОКОЛЯДИ **КРАКІВ**
ВЛАСНІ СКЛЕПИ: Краків, Головний Ринок, Лінія А–Б і Ц–Д. Варшава, Краківське передмістя ч. 7.

поручає безконкуренційно, у великім виборі роди чоколяди сметанкової, молочно-десерової і до варення як також чоколядки, карамельки і цукри. — Не шумною реклямою, але якостево знаменитими виробами, зробленими з гарантійно чистих сирівців, хочемо здобувати признання найширших кругів, одночасно числячи найприступніші ціни.
1581 **Замовлення приймає Народна Торговля у Львові.** 7—20

ФІЛЬВАРОК 58 морговий з будинками (орне поле, пасовисько, сіножать і ліс около 18 м.) при залізничім шляху Львів-Станиславів (стація в місті) на продаж. Близші інформації у Ізидора Рудницького у Львові вул. Гересн 2. Б. 1807 1—3

ПЕРЕПИСУВАННЯ на машині всяких листів, прохань, скриптів і т. п. приймає „Бюро прохань" Львів, Оссолінських 6. 1360 1—1

ВУДЕНИНИ як варені так і сирі найліпшої якости поручає на свята фірма К. Шипи при вул Краківській ч. 26. біля Преображенської церкви. 1718 1-1

ПОЗІР кооперативи і крамниці! Смалець американський належить купувати тільки в одиноко Українському Товаристві „Уна" в Дрогобичі вул. Пілсудського 14. — Ціни фабричні. 1671 4—5

ПОЗІР рільники! Штучні навози, як томасину, суперфосфат, каініт, сіль потасову і т. п. купуйте тільки в свойому одиноко Українському Товаристві „Уна" в Дрогобичі, Пілсудського 14. — Продаж вагоново і детайльно. Достава сейчас! — Ціни фабричні! — Догідні услів кредиту. 1671 4-5

ДИВАНИ смиренські стрижені і інші по фабричних цінах, ВАНК пл. Марійська 5, I. п. 1616a) 5-?

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціяліст недуг легкіх, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
ЛЬВІВ, ГОРОДЕЦЬКА 46.
1058 **Пересвітлення Рентґеном** 10—24

Дентист Б. ЛЬОКЕР
у Станиславові вул. Собіського 14
Спеціяліст в золотих і білих коронах. Штучні зуби без піднебіння американською системою. Пацієнтів з провінції полагоджується до 24 годин.
1274 19—?

ҐРАМОФОНОВІ ПЛИТИ
СИРЕНА
одинокі удосконалені, мають найбільший музичний репертуар, доповнюваний постійно останніми новинами. Можна набути у всіх крамницях з музичними інструментами.
Ціна 5 зол.
Перша в Польщі
Фабрика ґрамофонових плит
ТОВ. „СИРЕНА-РЕКОРД"
1725 **ВАРШАВА.** 1—1

Українська Музична Накладня в Ню-Йорку приступає до видання Антольоґії українських сольоспівів, дуетів і терцетів.
Отсею дорогою відносимося до українських композиторів, щоб нам надіслали того роду твори до кінця травня 1928. За приняті твори платимо від 20 до 40 долярів за композицію. Писати на таку адресу: Ukrainian Music Edition 103 Ave A, New York, City. За українську музичну накладню в Ню-Йорку: М. Гайворонський предс., д-р Л. Мишуга секр.
1717 1—1

„ЦЕРКОВНІ ЦВІТИ"
поручає на свята
СТЕФАНІЯ ПОГОРЕЦЬКА
1661 **в Стрию — Шевченка 6.** 2-3
Гарні тревалі цвіти з матерії уладжується на бажання в одім тоні, пр. з лілій рож, камелій, пеларґоній, гвоздиків або з мішаних цвітів. **„Китиці до свічок"** менші 4 і 6 зол. пара — середні 8 зол. пара і великі 10 зол. пара. — „Китиці стоячі на престіл менші 25 зол. пара, — середні гарні 70 цм. високі 40 зол. пара, і великі 60 зол. пара. **„Вінці на образи"** вузші 6 зол. — широкі 8 зол. і на шнурі 10 зол. за метер. При більших замовленнях на сплату!

Б. ЛІКАР ШПИТ. ВІДЕНСЬКИХ
Д-р Норберт Юпітер
спеціяліст недуг скірн., венер. і косметики
повернув і ординує як давнійше
1672 **Станиславів 3. Мая 11.** 3-3

БРИТВИ на ціле життя
цілковита ґарантія! як також каміння (мармурки) ориґ. бельгійські також амер. паски до острення бритов, апарат до острення жілєток і т. п. штука зол. 2·50 поручає знана спец. фірма **С. ФЕДЕР** Львів Сикстуська 7.
Позір! У власнім інтересі прошу уважати на фірму С. ФЕДЕР, Львів, Сикстуська 7. Ціна бритов: від зол. 7—21.—
1708 Почтова висилка відворотно. 1-4

Байцуйте насіння Успулюном або **сухою байцою Успулюн**
BAYER
ЙОСИФ КАРРАХ
Львів, Косцюшки 18.

Оголошення конкурсу.

Виділ філії „Просвіти" в Тернополі оголошує сим конкурс на посаду освітнього інструктора при філії. Від кандидатів вимагається: 1) укінчення вищих студій. 2) теоретичного і практичного обзнайомлення з освітньою роботою і бібліотекознавством. 3) знання режисерства і театральної техніки, по можности і діріґентури. Платня після умови. Посада покищо провізорична. Зголошення письменні з поданням перебігу життя і потрібними документами слати до 15. квітня п. р. на адресу філії „Просвіти" в Тернополі, вул. Міцкевича ч. 11.
І. Брикович голова, д-р Л. Онуферко секретар. 15g3 1—2

VI. Загальні Збори

Союзу Українських Адвокатів.

В суботу дня 24. березня 1928 р. в 4-ій годині пополудня відбудуться Загальні Збори С.У.А. в салі Товариства „Українська Бесіда" в Народньому Домі у Львові вул. Рутовського, з таким порядком нарад:

1) Отворення Загальних Зборів,
2) Вибір голови і секретаря Зборів,
3) Звіт з діяльности Товариства за 1927 рік: а) звіт секретаря, б) звіт референта делеґатур, в) звіт скарбника.
4) Звіт контрольної комісії і уділення абсолюторії уступаючому виділові,
5) Вибір нового виділу,
6) Зміна статуту — реф. д-р А. Горбкович,
7) Справа Правничого часопису — реф. д-р Р. Домбчевський,
8) Посмертний фонд — реф. д-р А. Горбкович,
9) Внески.

За Президію СУА:

Д-р Л. Ганкевич, голова, д-р Е. Щуровський секретар, д-р М. Волошин, I. містоголова, д-р Л. Бачинський, II. містоголова.
1694 2—3

Звичайні Загальні Збори

Тов. „Зоря" у Львові

відбудуться в неділю дня 25. марта 1928 о год. 10 перед полуднем в салі Тов., вул. Віркенська ч. 25.

Порядок нарад Зборів: 1) Відчитання протоколу; 2) Звіт з діяльности; 3) Звіт касовий; 4) Звіт ревізійної комісії; 5) Внесення Управи; 6) Вибір Управи; 7) Внесення членів. — Примітка: Наколи о год. 10 не збереться достаточне число членів, то о год. 11-ій відбудуться повторні Загальні Збори. — Управа.
1715 1—2

До відома загалу!

Понижче подаю зміст одного з численних листів моєї вдячної клієнтелі:

П. Т.

Прошу ласкаво донести мені, котра з фірм у Варшаві має Ваші цукорки „Glazial" на складі, бо моя донька не могла в Варшаві їх ніде набути. Тому я вислав її негайно звідси 2 пачки. — Тому що Ваші цукорки дуже успішно ділають, було дуже пожаданим, щоби їх мали і у Варшаві.

З висловом правдивого поважання
Інж. Еміль Фрайд
Львів, Снопківська ч. 49.

Яків Пастернак
Скрізь до набуття!!!
Одинокий виробник цукорків
„Glaz al"
Бельсько.

ЗАКЛАД КРАВЕЦТВА жіночого і мужеського з відділами: білизнярство, гафтярство (плісування, мережання, ендльовання, машина до дірок) з усіми потрібними машинами і повним урядженням, з вітринами на приніпальній улиці до відступлення за 3000 дол; евент. прийме фахового спільника з вкладом 50%. Зголошення: Адміністрація „Діла" для „Т."
1724 1—1

КУПЛЮ кількаморгове господарство. Посередництво пожадане. Зголошення слати: Осип Квасевич, Босири з Коцюбинчики. 3-3

Звичайні Загальні Збори

Товариства Кредитово-господарського **„Народний Дім" в Любачеві**

відбудуться дня 25. марта 1928 р. в годині 4. пополудни в льокали Товариства в ринку з слідуючим порядком нарад:

1) Отворення Зборів і вибір Президії. 2) Відчитання протоколу з попередних Загальних Зборів. 3) Справоздання Управи і Надзірної Ради з діяльности за 1927 р. 4) Ухвалення для Управи і Надзірної Ради абсолюторії. 5) Вибір пілої Надзірної Ради. 6) Вибір 3 членів Управи і 2 заступників. 7) Внески і запити.

Любачів дня 15. марта 1928.

Надзірна Рада.

Ширіть наш часопис!

СУПЕРФОСФАТ
фабрика штучних навозів
Йосифа і Кароля
ТОВАРНИЦЬКИХ
Акційна Спілка
Львів, вул. Коперника ч. 9.
Телефон 9-11.
Доставляє на догідних кредитових умовах штучні навози як: суперфосфат кістяний і мінеральний, потасові соли, каініт, азотняк, амонову салітру, сірчан амону, томасину, велене вапно палене, також спеціяльні мішанки навозові під городину, квіти та овочеві дерева. 15-1?

ТОРГОВЕЛЬНО-ПРОМИСЛОВИЙ БАНК
У ЛЬВОВІ, вул. Валова ч. 3, I. пов., вхід через ґанок — отворив
ГУРТІВНЮ ТЕКСТИЛЬНИХ ТОВАРІВ
для сільського населення
та поручає:
СУКНА вовняні і пів-вовняні — МУСЛІНИ — ЗЕФІРИ — КЛЬОТИ — ЦАЙҐИ — ОКСФОРДИ — ПОЛОТНА білі — РУЧНИКИ — ХУСТКИ всякого рода.
Великий вибір! Ціни найнижчі! Товар висилається сейчас!
1711 Для Хв. Повіт. союзів кооператив удогіднення в сплатах. 1—2

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ в цілім краю звісна фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, Марійська пл. 5. Купую брилянти, золото, срібло, плачу найвисші ціни. 69-?

Найбільша в краю фабрика дзвонів
Братів ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
в Калуші, вул. Січеська ч. 14.
в Перемишлі, вул. Красінського ч. 63.
відливає на замовлення дзвони гармонійні і поодинокі, а постійно удержує на складі звиш 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.
225 **Ціни приступні! — сплата ратами.** 68-?

Якщо Ви, не лиш на словах, але й на ділі приятель нашої кооперації, то будете купувати набіл тільки в склепах
„МАСЛОСОЮЗУ"
Таким чином не поносите ніякої жертви, бо купуєте найліпший набіл та загально признане знамените десерове масло.
ВЛАСНІ СКЛЕПИ:
Львів 1) Костюшка 1 а; 2) Ринок 10; 3) Льва Сапіги 21; 4) Зиблікевича 49; 5) Жовківська 11; 6) Городецька 48.
Стрий, Шевченка 5. Самбір, Костюшка 11 а.
Станиславів, Собєського 28. Коломия, Шевченка 25.
Перемишль, Ринок 25. Дрогобич, Стрийська 14.
Тернопіль, Міцкевича 41.
1593 6-7

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.